

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA A 28-A DUPĂ RUSALII
(A Sfinților Părinți
de la Sinodul al VII-lea Ecumenic);
(Pilda celor poftiți la cină)

SF. CUV. DANIIL STĂLPNICUL
ȘI LUCA CEL NOU

PILDA CELOR POFTIȚI LA CINĂ

Astăzi ne aflăm în Duminica a 28-a după Rusalii, zi în care am ascultat pericopa evanghelică de la capitolul 14 al Evangheliei după Luca, în care este cuprinsă Pilda celor chemați la cină. Pentru fiecare om este o dezamăgire atunci când așteaptă un oaspete iubit și drag, se pregătește cu multe bunătăți și daruri, ca apoi să audă că vizita nu va mai avea loc.

Această dezamăgire o trăiește Dumnezeu în fiecare Duminică sau sărbătoare când așteaptă pe fiii Săi iubiți să vină și să umple Biserica Sa cea sfântă, să le ofere daruri și tămăduiri, să-i întărească cu sfințele Sale învățături, să-i lumineze cu harul Său cel dumnezeiesc, să-i îndulcească cu Sfințele și dumnezeieștile Sale Taine, iar omul să fie distant, nepăsător, ignorant, nebăgător de seamă, complăcându-se în lucruri minore, deșarte și fără importanță duhovnicească.

Pilda refuzului invitației la cină reprezintă și o privire retrospectivă asupra istoriei neamurilor sau popoarelor lumii. Cei dintâi chemați la cină sunt cei care au alcătuit poporul ales. De numele lui se leagă Țara Canaanului, când Domnul i-a chemat și le-a dat în dar această țară, dar ei au refuzat adesea iubirea lui Dumnezeu și chemarea Lui și și-au întors inima către alte zeități: „Două lucruri rele a făcut poporul Meu; pe Mine M-au părăsit și au alergat după alte zeități și și-au săpat fântâni fără apă” (Ieremia 2, 13).

Revenind la parabola noastră, observăm că cei care au refuzat chemarea lui Dumnezeu erau legați prea mult de bunuri și bogății, de aceea argumentul lor a fost că: „ne-am cumpărat țarina și mergem să o vedem”. Cei din categoria a doua și-au achiziționat animale de exploatare, dar Sfinții Părinți au văzut în aceasta cele cinci simțuri ale omului. Cele cinci perechi de boi reprezintă în chip simbolic cele cinci simțuri ale omului, care erau înrobite de pofta de a stăpâni și de a poseda. Aceștia s-au dus să încerce puterea animalelor de exploatare, adică și-au pus cele cinci simțuri în dorința de a aduna avere, pe care o vor pierde și vor rămâne fără

valoare. Cei din categoria a treia au spus că și-au luat soții și nu pot răspunde chemării, adică și-au făcut din familie un idol. Și astăzi sunt oameni care fac din copiii lor niște idoli, îi cresc trupește dar nu-i educă duhovnicește și le oferă mai mult decât pot aceștia să prețuiască, iar aceștia disprețuiesc ceea ce primesc, pentru că nu muncesc pentru aceasta.

În final, stăpânul a trimis pe toate străzile pe oamenii săi ca să facă invitații pentru toți, să ia parte la cină. Deci, Împărăția lui Dumnezeu este adesea imaginea Cinei celei de Taină, când ne vom bucura să fim în prezența Lui cea iubitoare și plină de compasiune. Hristos ne este un Părinte iubitor, Care ne cheamă la Cina Sa cea dumnezeiască să ne îndulcim de bunătățile pe care le revarsă asupra noastră cu prisosință. El ne consideră pe noi casnici Lui, prietenii Lui, fiii Lui, apropiații Lui și vrea să ne împărtășească bucuria comuniunii cu El și cu toți sfinții Săi. El este un Dumnezeu bun și mărinimos care ne dorește fericiți

și împliniți, în comuniune cu El. De două mii de ani Hristos ne cheamă în această atmosferă părintească de comuniune, iar noi găsim motive și pretexte să nu fim alături de El. De ce? Din cauza multor patimi sufletești și trupești care ne stăpânesc și ne separă de El.

Astăzi, omul modern și autonom nu mai este interesat de participare la viața Bisericii, de primirea Sfintei Euharistii, de post, de rugăciune, de nevoie, de despătimire, pentru că și-a legat inima de cele lumești trecătoare, fapt pe care îl va regreta enorm după trecerea din această viață, când nu va mai avea vreme de pocăință și de întoarcere la Dumnezeu prin căință și fapte bune. Dar Mântuitorul Hristos nu conținește cu permanenta Sa invitație la Cină, la comuniune, la mântuire: „Iată, Eu stau la ușă și bat, de va auzi cineva glasul Meu și va deschide ușa, Eu voi intra la el și voi rămâne împreună cu el” (Apocalipsa 3, 20) . ❀

Părintele Adrian Chiriță

SFÂNTUL SPIRIDON AL TRIMITUNDEI, FĂCĂTORUL DE MINUNI

Contemporan cu alt sfânt ierarh pe care l-am prăznuit de curând, Sfântul Nicolae, participant alături de acesta la Primul Sinod Ecumenic de la Niceea, Sfântul Spiridon este cunoscut și iubit de români, căci este un sfânt bun și grabnic ajutor celor care cu evlavie și credință îl cheamă în ajutor la vreme de necazuri și boli. În țara noastră numeroase biserici îi poartă numele: să amintim numai pe cele mai vestite, Sfântul Spiridon Nou și Vechi din București și Sfântul Spiridon din Iași.

Sfântul Spiridon s-a născut pe la anul 270, în Cipru, și a prins zilele împăratului Constantin cel Mare, trăind până pe la jumătatea secolului al IV-lea. Numele său vine de la un cuvântul σπυρις (spiris), care în limba greacă înseamnă „coșuleț”. Sfântul Spiridon a fost păstor de oi. A fost căsătorit, dar soția sa a murit de timpuriu. Așa se rupe de lume și îmbracă schima monahală, devenind ulterior și păstor de suflete, ca episcop al Trimitundei.

În timpul persecuțiilor împotriva creștinilor ordonate de împăratul Maximian, Sfântul Spiridon este arestat și exilat. Dar odată cu venirea la cârma imperiului a Sfântului Împărat Constantin, creștinii sunt eliberați din temnițe, persecuțiile iau sfârșit, iar credința creștină iese din catacombe. În anul 325 este convocat la Primul Sinod Ecumenic de la Niceea. Fără prea multă carte, sfântul a explicat unitatea și diversitatea Sfintei Treimi ținând în mână o cărămidă și spunând simplu că este formată din trei elemente esențiale, și anume: foc, pământ și apă. În timp ce vorbea, s-a aprins focul în partea de sus a cărămidii și a început să curgă apa din partea de jos. Tot acolo, la Niceea, l-a cunoscut pe Sf. Ierarh Nicolae; între cei doi ierarhi s-a format o prietenie trainică.

Viețile Sfinților descriu multe din minunile sale:

- ❖ În vreme de secetă a adus pe pământ ploaie; și iarăși, prin rugăciunea lui, a oprit ploaia cea peste măsură.

- ❖ A pus capăt foametei puse la cale de vânzătorii de grâu, dărâmându-le hambarele în care țineau grâuul.

- ❖ A prefăcut șarpele în aur și, după ce a scăpat pe sărac de nevoie, a prefăcut iarăși aurul în șarpe.

- ❖ A oprit curgerile râurilor.

- ❖ A dat la iveală gândurile păcătoase ale unei desfrânate, care îndrăznise să se apropie de el și a făcut-o să-și mărturisească păcatul.

- ❖ A astupat, prin puterea Sfântului Duh, gura celor ce se semețeau cu știința lor, la Sinodul de la Niceea.

- ❖ O femeie i-a cerut o sumă de bani ce o încredințase spre păstrare fiicei lui; sfântul a întreat pe fiica lui, moartă mai demult, unde a pus banii; și aflând de la ea unde erau ascunși, i-a dat stăpânei lor.

- ❖ L-a vindecat pe împăratul Constanțiu de boala de care suferea.

- ❖ A dat din nou viață copilului unei femei.

- ❖ A muștrat pe cel ce voia să-i ia din pricina lăcomiei o capră fără să o plătească și a făcut să fugă capra în ocol de la cel ce o trăgea cu sila; iar după ce a numărat și prețul ei, capra a stat cu cele cumpărate.

- ❖ A vindecat muțenia unui diacon, căruia îi poruncise să spună o mică rugăciune pe vremea unei arșițe, iar el, pentru mărire deșartă, lungise rugăciunea și din pricina asta amuțise îndată.

Aceste minuni vorbesc de la sine despre puterea discernământului, despre dreapta socoteală și despre cumpătate.

Sfântul Spiridon și-a trăit mare parte din viață în Cipru, unde s-a și săvârșit în anul 348, fiind îngropat în Biserica Sfinților Apostoli din Trimitunda. Când saracinii au cotopt insula, ciprioții au deschis mormântul sfântului pentru a

muta sfintele moaște la Constantinopol și au aflat că trupul sfântului era întreg, plăcut mirositor, semn al sfințeniei sale. Când a căzut Constantinopolul în 1453, sfintele moaște au fost mutate în Serbia, după care au fost aduse în Insula Corfu, unde sfintele moaște întregi se află și azi.

El este cunoscut ca „sfântul călător” deoarece papucii de mătase de pe tălpile sale se uzează în fiecare an și sunt înlocuiți la praznicul său, în ziua de 12 decembrie. Sfântul Spiridon dispare frecvent din raclă, venind la cei care îi cer ajutorul cu credință și cu lacrimi, și face nenumărate minuni. De aceea, multe spitale îi poartă numele și au în incinta lor o Biserică cu hramul Sfântului Spiridon. Sfântul Spiridon vine cu sfântul său trup la cei bolnavi și îi vindecă.

Clericii și credincioșii văd că, pentru o perioadă scurtă de timp, lipsește trupul său din raclă.

Ca dovezi ale plecării Sfântului Spiridon din raclă se relatează următoarele: clericii și credincioșii văd că, pentru o perioadă scurtă de timp, lipsește trupul său din raclă; când Sfântul revine în raclă, trupul său este cald și prăfuit; în fiecare an îi sunt schimbate încălțărilor, care sunt uzate și impregnate cu praf și iarbă; este și motivul principal pentru care Sfântul Spiridon este ales patron al cizmarilor; în timpul procesiunilor religioase, Sfântul Spiridon este purtat în raclă stând în picioare; - în Acatistul Sfântului Ierarh Spiridon, de peste 1600 de ani, credincioșii cântă (icosul al 6-lea): „Bucură-te, că ești și cu oamenii cu trupul petrecător; Bucură-te, al cărui trup săvârșește astăzi minuni; Bucură-te, că încălțămintele tale slujesc drept dovadă”.

Sfântului Spiridon i se fac slujbe și ceremonii, cu scoaterea sfintelor sale moaște, în următoarele zile: în sâmbăta lui Lazăr, zi în care i-a scăpat de foamete pe locuitorii din Corfu, prin aducerea de vapoare cu grâu; în duminica Floriilor, pentru vindecarea celor bolnavi; în ziua de 11 august, când i-a alungat pe turcii care voiau să cucerească orașul; în prima duminică din luna noiembrie, când i-a vindecat pe suferinzii de boli grele. ❖

CINSTE PĂRINȚILOR CARE L-AU PUS PE HRISTOS ÎN INIMILE COPIILOR LOR ȘI MÂNTUIRE TUTUROR!

„Cunună bătrânilor sunt fiii lor și fală fiilor sunt părinții lor”. Pentru aceasta, rogu-Te, Doamne, slăvite Împărate și bunule Părinte, întărește-mă să cresc înaintea feței lor cu temerea de Tine și cu rușinea de oameni, pentru ca, prin curățirea de orice rău, prin împlinirea oricărui bine, prin fuga de orice păcat și prin setea de orice virtute, viața mea să fie spre mântuirea mea și a lor.

Atât de mult îmi place rugăciunea copiilor pentru părinți și atât de dragi îmi sunt familiile frumoase din parohia noastră! Îi cunoașteți și dumneavoastră, sunt nelipsiți de la Liturghie, cu cei mici ai lor în brațele sufletului. Ce minunat au înțeles că după ce i-au învățat să vorbească, să mănânce, trebuie să le arate și cum să se roage, să postească sau cum să mulțumească. După ce ai învățat să te rogi, lesne le poți învăța pe toate apoi, punând început bun cu rugăciunea. Și ce e mai frumos decât să fii testament în veșnicie a bunei creșteri date de părinții tăi credincioși!

Copiii de ieri sunt tinerii cumiți de astăzi. Cei care iubesc pelerinajele și îi iubesc pe sfinții Lui Dumnezeu, ca pe niște prieteni exemplu, de la care vor să învețe și cărora nu vor ezita să le ceară ajutorul la nevoie. Cei de la noi din parohie s-au apropiat în mod deosebit de Sfânta Filofteia și nu ratează ocaziile de a merge să se închine la moaștele sale de la Curtea de Argeș. Anul acesta s-a repetat deja tradiționalul pelerinaj de o zi la Sfântuța, organizat la inițiativa tinerilor din ATSV, care au fost însoțiți și de părintele Adrian Chiriță.

Duminica trecută ne-am reunit rapid după Sfânta Liturghie și am plecat entuziaști cu autocarul către Mănăstirea Curtea de Argeș. Ce daruri prețioase ne pregătise Sfânta! Ne-a adus aproape de ea și aproape unul de altul prin rugăciune. În drumul nostru am citit împreună acatistul Sfintei Filofteia și ce comuniune am simțit că s-a creat între noi! Călătoria ne-a părut scurtă, am avut parte de o vreme foarte blândă pentru o zi de iarnă și am ajuns la Curtea de Argeș tot la ceas de rugăciune.

Chiar de la intrarea în locul de odihnă al Sfintei se simțea un plăcut miros de mir, care, împletit cu aerul solemn dat de frumoasa pictură, acum finalizată, ne-a dat o stare de pace și recunoștință pentru că ne-a primit din nou în acest an. Fiecare dintre noi am trecut să sărutăm moaștele Muceniței ca la o scumpă revedere și ne-am rugat pe rând, dar parcă îmbrățișați prin rugăciune în casa Sfintei Filofteia.

Ne-am hrănit dorul de pelerinaje cu o „mică gustare duhovnicească” în cele aproximativ 2 ore de popas la Curtea de Argeș, cu gândul la cele care sperăm că se vor organiza cât de curând. Ne-a pus Sfântuța în buzunare daruri tainice, pe care le vom descoperi pe măsură ce ne vom dori să dobândim virtuțile sale și va rodi în sufletul nostru trăirea unei vieți bineplăcute Lui Dumnezeu.

Cunoaștem că Sfânta Filofteia a fost o copilă de 12 ani care făcea milostenie, după cum învățase de la mama ei, înainte să plece din lumea aceasta. Mama acesteia a reușit să îi arate, de la o fragedă vârstă, cum să își ducă viața, păstrând în inimă mai ales dragostea față de Dumnezeu și mila față de aproapele.

Biserica Ortodoxă Română o pomenește pe data de 7 decembrie pe Sfânta Muceniță Filofteia, valahă de neam, care a trăit în secolul al XIII-lea în orașul Târnovo, capitala de la sud de Dunăre a Imperiului româno-bulgar. Filofteia, al cărei nume înseamnă „iubitoare de Dumnezeu”, a pătimit moarte mucenicească din partea tatălui său pe când avea doar 12 ani, fiind una dintre cele mai tinere sfinte din calendarul ortodox. Sfânta Filofteia este grabnic ajutorătoare, în special pentru copiii care i se roagă și o cinstesc, urmându-i pilda creștinească în faptele bune. Să ne ajute Sfânta Filofteia să creștem în credință și să ne aibă întotdeauna în pază! ❀

Florinela Ivașcă

Omul duhovnicesc îl înțelege pe cel duhovnicesc, iar cel păcătos îi vede ca păcătoși pe toți

Când am o inimă bună și comuniune cu Dumnezeu, atunci mă bucur și pot să văd inima celui alt. Înțeleg că X este bucuros, în timp ce Y are pe cel viclean într-însul, are gânduri, păcate. Văd chiar și copilăria lui, nașterea lui, toate se văd în oglinda inimii mele. Aceasta este harisma duhovnicească pe care o primește omul curat. (...)

Când cineva are rugăciune și trăiește o viață duhovnicească, îndată ce se apropie de el vicleanul demon sau ceva rău, îl simte imediat, îl vede, îl percepe. Dimpotrivă, cel ce trăiește în păcat nu înțelege nimic. Viața lui este împrăștiată peste tot, toate din el sunt destrămate de puterile cele viclene, în timp ce el crede că toate îi merg bine. Nu are discernământ.

Sfântul Isihie își continuă ideea și ne descoperă faptul că este cu puțință ca cineva să-l înțeleagă pe cel bun, pe omul duhovnicesc, și să se bucure de tovarășia lui. Duhurile comunică între ele. Astfel, omul duhovnicesc îl înțelege pe cel duhovnicesc, iar cel păcătos îi vede ca păcătoși pe toți ceilalți. *(Arhimandritul Emilianos Simonopetritul, Sfântul Isihie. Cuvânt despre trezvie)* ❀

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 11-18 DECEMBRIE 2022

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 11.12	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 28-a după Rusalii (A Sfinților Strămoși după trup ai Domnului) - Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 14.12	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Vineri 16.12	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Slujba Vecerniei
Sâmbătă 17.12	07 ⁰⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie, Parastas cu pomenirea celor adormiți
Duminică 18.12	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica dinaintea Nașterii Domnului (A Sfinților Părinți după trup ai Domnului) - Utrenia, Sfânta Liturghie

LUCRĂRILE COPIILOR DE LA CERCUL DE PICTURĂ AL BISERICII ȘERBAN VODĂ – EXPUSE LA PALATUL PATRIARHIEI

Copiii de la cercul de pictură al Bisericii Șerban Vodă și-au expus lucrările în seara de Moș Nicolae la Palatul Patriarhiei și a doua zi la biserica noastră, chiar de ziua Sfântului Ierarh Nicolae, deci cu ocazia celui de-al doilea hram al parohiei. Ne bucurăm deopotrivă și noi și ei: copiii, părinții, doamna preteasă Maria Mîndru care coordonează cercul de pictură și ajută acești copii să-și descopere talentele și să le pună în lucrare.

E un câștig pentru toți, căci a căuta frumosul, a-l crea, a-l aduce în familie, în Biserică, în societate, ne face părtași splendorii creației divine. Într-o lume din ce în ce mai cenușie și

mai tristă, să crezi și să împarți frumusețe ne împlinește menirea de oameni ai împărăției cerești și face lumea mai bună și mai luminoasă. Așadar, putem spera că pentru acești copii, cei mai mulți

de 8-10 ani, viitorul sună bine, căci el cu siguranță va fi frumos! ❀

Sfântul Ierarh Dosoftei, mitropolitul Moldovei

Pe 13 decembrie îl cinștim pe Sfântul Ierarh Dosoftei, mitropolitul Moldovei. Poporul român, Biserica și cultura română au a-i aduce multe laude și recunoștință celui care a fost un demn ierarh al Moldovei. Cunoscut drept unul dintre cei mai mari cărturari români din secolul al XVII-lea, Mitropolitul Dosoftei are meritul de a fi primul poet național, primul traducător în limba română al cărților de slujbă religioasă, primul versificator al Psaltirii în tot Răsăritul ortodox, primul traducător în românește al unor cărți din literatura dramatică și istorică universală, primul cărturar român care a copiat documente și inscripții.

Pe numele de mirean Dimitrie Barilă se naște în 1624 la Suceava. Părinții săi, Leontie și Misira, binecredincioși creștini, români de neam, aveau rudenii în Transilvania și în ținutul Liovului.

Atras de cuvântul lui Dumnezeu, dar și de învățătura bună și folositoare, va avea parte de o educație aleasă, ajungând la Liov, în vestul Ucrainei de azi. După ce a învățat cu renumiți dascăli din Moldova, Sf. Ier. Dosoftei ajunge la Școala Frăției Ortodoxe de la Măn. „Adormirea Maicii Domnului” din Liov, unde a învățat, printre altele, greaca, latina, slavona bisericească, polona și ucraineana.

Se întoarce în țară, unde la Măn. Probota este tuns în monahism, primind numele de Dosoftei. Nu mult după aceea este hirotonit ieromonah. Pentru calitățile sale deosebite, la numai 34 de ani este ales episcop de Huși

(1658-1660), apoi de Roman (1660-1671). Din 1671 este chemat la înalta slujire de mitropolit al Moldovei, de care se îngrijește până în anul 1686, când este nevoit să plece în Polonia. Atunci polonezii regelui Jan Sobieski intraseră în Moldova cu scopul de a-l atrage pe domnitorul Constantin Cantemir în lupta anti-otomană. Nevoii să se retragă, vor lua cu ei și moaștele Sf. Ioan de la Suceava, o parte din odoarele țării și pe mitropolitul Dosoftei. Acesta va trăi ultimii săi ani de viață la Zolkiev, în pământul de acolo fiind și înmormântat (1693). Departe de țară, dar cu grijă de cele ale Bisericii și de poporul cel binecredincios, păstrează legătura cu cei rămași aici, continuându-și opera cărturărească.

S-a îngrijit mai ales de învățătura păstoritorilor săi. Traduce Psaltirea și cărți de slujbă în limba românească, cum ar fi Liturghierul, Octoiul sau Molitfelnicul, dar și Viețile sfinților. Tipărește în tipografia de la Iași multe cărți bisericești sau cu conținut religios, dar și cărți de istorie, preocupându-se astfel de învățătura poporului. Cea mai mare realizare a sa pe tărâm cărturăresc este Psaltirea în versuri, pentru că a înțeles că așa ea poate ajunge mai ușor la inima credincioșilor.

Pentru viața sa pusă în slujba lui Dumnezeu și călăuzirea luminată a turmei sale a fost canonizat de Biserica Ortodoxă Română în anul 2005, cu zi de prăznuire 13 decembrie.

Sfântul Porfirie Bairaktaris despre secretul unei vieți fericite

Pe toate să le faci în iubire. Din iubire să faci osteneala, orice osteneală. Să simți iubire, recunoștință către Dumnezeu, fără să ai în mintea ta că trebuie să dobândești ceva. Lucrul de preț este să spui rugăciunea cu delicatețe a sufletului, cu iubire, cu dor fierbinte, și atunci nu ți se va părea istovitoare; tot așa precum atunci când spui «mama mea... tatăl meu», simți deplină odihnă. Așadar, fără siluire în dobândirea rugăciunii! Nu: «Mă voi lupta ca să dobândesc rugăciunea și să câștig Raiul». Să nu te gândești la faptul că în cer vei primi însutit. Să zici rugăciunea fără socoteli, fără prefăcătorii, nu ca să câștigi ceva. Chiar dacă faci mii de metanii ca să intri în Rai, ele nu au valoare. Să le faci din iubire și, dacă Dumnezeu vrea să te așeze în iad, atunci să faci precum voiește. Asta înseamnă să nu cauți la ale tale. N-are valoare să faci o sută de metanii și să nu simți nimic.

Secretul unei vieți fericite, potrivit Sfântului Porfirie, este să îți deschizi sufletul iubirii pentru Hristos: „Acolo unde există iubirea lui Hristos, singurătatea se risipește. Ești liniștit, bucuros, plin. Nici melancolie, nici boală, nici apăsare, nici frământare, nici tristețe, nici iad. Hristos este în toate gândurile tale, în toate faptele tale. Ai harul și poți suferi toate pentru Hristos. Poți chiar să și pătimești pe nedrept. Să rabzi nedreptățile pentru Hristos, ba chiar cu bucurie. Precum El a pățit, tot așa poți și tu, poți să pătimești pe nedrept. ❀